Domènec Balmanya, el savi que va jugar i entrenar Girona i Barça

Mingu Balmanya segurament deu ser un nom oblidat, d'aquells que sona com a molt llunyà; mentre que, per als una mica més veterans, la seva figura apareix en la seva memòria associada a la veu de José María Garcia

Un Girona-Barça a Primera Divisió. Domènec Balmanya (Girona 1914-Barcelona 2002) les va veure de tots colors en el món del futbol. Però aquest partit segur que no se l'havia arribat a imaginar mai. Hi ha un grapat de gironins, entre ells el mateix Delfí Geli, actual president del club, que han vestit les samarretes dels primers equips de Girona i Barça, però només un d'aquests també ha arribat ser-ne l'entrenador: Balmanya. Per a les noves generacions, Mingu Balmanya segurament deu ser un nom oblidat, d'aquells que sona com a molt llunyà; mentre que, per als una mica més veterans, la seva figura apareix en la seva memòria associada a la veu de José María Garcia, a qui va acompanyar durant anys en infinitat de nits radiofòniques.

Al carrer Anselm Clavé, a ben poques passes de la plaça Independència de Girona, una placa identifica la casa on va néixer Balmanya el 29 de desembre de 1914. El seu pare tenia un negoci de fustes, on ell mateix va treballar fins que el Girona el va traspassar al Barça l'estiu de 1935, en el gran salt de la seva carrera futbolístics que va quedar mutilada per la Guerra Civil. Balmanya només va jugar un any «normal» amb el Barça abans de l'esclat de la Guerra. Amb 20 anys, Balmanya va ser titular habitual per al tècnic blaugrana, l'irlandès O'Connell, en una temporada en què el Barça quedaria lluny del títol de lliga i perdia la final de Copa contra el Madrid de Ricardo Zamora (2-1) en un partit en què el gironí es lesionaria. Menys d'un mes després d'aquella final va començar la guerra. I amb ella, la carrera del Balmanya jugador es va complicar molt.

«El Barcelona va demanar permís perquè els jugadors poguéssim anar a jugar partits a fora, i en vam fer 11 a Mèxic i 4 als Estats Units», explicava Balmanya el 1992, en una llarga entrevista a la Revista de Girona, en què també deixava clar que, en tornar de la gira americana, no va tenir dubtes a l'hora d'acceptar l'oferta del Seta per jugar la lliga francesa: «Entre quedar-me aquí a tirar trets i anar a jugar a futbol em vaig estimar més marxar». Entre la gira americana, les temporades a l'equip occità, amb qui va guanyar una lliga francesa, i el posterior temps sense poder jugar quan va tornar a Espanya, Balmanya va tornar al Barça quan tenia 27 anys. Els seus millors temps havien passat.

En l'entrevista del 1992, deu anys abans de la mort en un hospital barceloní per un problema cardíac, Mingu Balmanya recordava bé el seu retorn a casa després de la guerra: «El Barcelona ens va reclamar i vam haver de tornar, però Franco va imposar una sanció de sis anys per als esportistes que no ens havíem passat al bàndol nacional durant la guerra. Recordo que el meu pare em va dir "Noi, s'ha acabat la broma, agafa el martell i cap a

la fusteria»; per sort els sis anys es varen acabar convertint en dos. Un cop va poder tornar a tenir fitxa, Balmanya va jugar tres temporades més al Barça, poc exitoses per al club blaugrana tot i la Copa del Generalísimo del 42, per després seguir la seva carrera al Nàstic i acabar penjant les botes al Sant Andreu, fent de jugador/entrenador.

El seu últim any com a futbolista, Balmanya va estar molt a prop de tornar a Girona però, finalment, el destí va ser Sant Andreu on, encara jugant, el gironí va fer les primeres passes de la seva llarga carrera com a tècnic. Poc després, Mingu Balmanya sí que tornaria a Girona, però ja només per fer d'entrenador. Amb Pablo García del Amo a la presidència, Balmanya es faria càrrec de l'equip, que llavors jugava a Tercera Divisió. Amb Pablo García del Amo a la presidència, Balmanya només aguanta uns mesos a Vista Alegre per fer el salt a Primera Divisió amb el Saragossa. A mitjans de novembre, Balmanya es fa càrrec de l'equip aragonès a qui no aconsegueix salvar del descens a Segona Divisió. Després de Saragossa, vindria Oviedo, els dos anys al Barça, un retorn al Seta francès, València, Betis, Màlaga, Atlètic de Madrid, Selecció Espanyola, un altre cop a Saragossa, Cadis, Sant Andreu i un parell de passos entremig per a la secretaria tècnica de Barça i Espanyol.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/23/domenec-balmanya-savi-que-jugar/869094.html?utm_source=rss